

בין העומדים. ולכוננא רעותיה קמי מאריה, ויתבע בעותיה וצריך שיכוון את ליבו לפני השי"ת ואז יבקש את ברכתו בברכות

האמצעיות.

הקם בחצות הלילה לעסוק בתורה יוצא כרוז ומכריז עליו הנה ברכו את ה' כל עבדי ה'

תא חזי בא וראה בשעתא דבר נש קאים בפלגות ליליא מערסיה, לאשתדלא באורייתא, פרוזא קארי

עליה ואמר בשעה שאדם קם בחצות הלילה ממיטתו לעסוק בתורה הכרוז קורא עליו ואומר, (תהלים קלד) הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה

העומדים בבית יהוה בלילות ומזהירו שיברך הברכות בכוננת הלב לברך ה' כראוי. השתא כד איהו קאים בעלותא קמי מאריה,

ההוא כרוזא קארי עליה ואמר עכשיו כאשר הוא עומד בתפילה לפני השי"ת אותו הכרוז קורא עליו ואומר, ונתתי לך מהלכים בין

העומדים האלה שילך ויעלה לגן עדן שבעולם הבריאה בין המלאכים הנקראים

שרפים כמו שכתוב שרפים עומדים ממעל לו.

אחרי העמידה צירך למסור נפשו למלכות בנפילת אפיים

בתר דמסיים צלותא ברעו (וקאים בעיטא) קמי מאריה אחר

שמסיים תפילתו ברצון לפני השי"ת ואומר יהיו לרצון, הא אוקמוה,

דבעי למימסר נפשיה ברעותא דלבא, לההוא אתר

הלימוד היומני

דְּאֶצְטְרִיךְ הרי ביאר והוה החברים שצריך למסור נפשו למלכות בנפילת אפים בכוונה שלימה להפיל עצמו עד מקום הקלי" כדי לברר ולהעלות הניצוצות הקדושות ולהעלותם בסוד מ"ן למלכות דאצילות שעל ידי זה נמחלים כל עוונותיו אפילו עוון חילול ה'.

הקב"ה מבקש מהאדם שיתפלל בתחנונים

וְכַמָּה עֵיטִין אֵית לִיה לְבַר נָשׁ בְּכֹלָא וכמה עצות יש לאדם בתורה

בכל דבר וענין. (דף ר"ט ע"ב) **וּבִשְׁעָתָא דְּעֲלוֹתָא קְיָמָא** (ס"א

סְיָמָא), **כָּל אֵינוֹן מְלִין דְּאֶפִיק בַּר נָשׁ מְפוּמִּיה בְּהֵיא**

עֲלוֹתָא, כְּלָהוּ סְלָקִין לְעֵילָא [1] ובשעה שהאדם מסיים תפילתו כל אותם

המילים שהוציא מפיו באותה התפילה כולם עלות למעלה, **וּבְקַעֲיִן אֲוִירִין**

וּרְקִיעִין, עַד דְּמָטוּ לְהֵוּא אַתָּר דְּמָטוּ וּמְתַעֲטְרוּ

בְּרִישָׁא דְּמַלְכָּא, וְעֵבִיד מְנִייהו עֲטָרָה והם בוקעים אוירים ורקיעים

עד שמגיעות למקום שמגיעות שהוא למלאך סנד"ל הקושר כתרים לקונו מתפלות ישראל

והם מתעטרים בראשו של המלך ז"א ועושה מהם עטרה לחי העולמים. **וְהָא**

אוֹקְמוּהָ חֲבֵרְיָא, עֲלוֹתָא דְּבָעֵי בַר נָשׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ

הוּא, לְכוּנָא דִּיהָא עֲלוֹתָא תַּחְנוּנִים וכבר ביארו החברים שהתפילה

שמבקש מהקב"ה צריך האדם לעשות תפילתו תחנונים. **מְנַלְן. מְמוּשָׁה,**

אור הרשב"י

ולא לבולען והוא בסוד קול ודיבור שהוא סוד הווג הפנימי. רמ"ו.

[1] האריך כ"כ ולא קיצר לומר סלקא לעילא ובקעה ללמד ב' עניינים א. שצריך לומר כל תפילתו בלי דילוג. ב. שצריך לחתוך המילות

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

דְּכַתִּיב וּמְנִין לַמַּדְנָה זֹאת, מִמֹּשֶׁה רַבִּינוּ שְׁכַתּוֹב וְאֶת־חֲנֹן אֶל יְהוָה. דָּא אִיהוּ צְלוֹתָא מֵעֲלִיא זוהי התפילה המעולה והראויה להתקבל.

בתפילת העמידה צריך לחבר רגליו ולכסות ראשו בטלית ולעצום עיניו

תָּא תָּזִי, מֵאֵן דְּקָאִים בְּצְלוֹתָא, בְּעֵי לְכוּנָא רְגְלוֹי, וְאוֹקְמוּהָ בַּא וְרֵאָה מִי שְׁעוּמַד בְּתַפִּילַת הָעֵמִידָה צָרִיךְ לְכוּיֵן רַגְלָיו וּלְחַבְרָם זו

אצל זו כמו המלאכים שנאמר בהם ורגליהם רגל ישרה וכמו שביארוהו. וּבְעֵי

לְחַפְיָא רִישִׁיה, כְּמֵאֵן דְּקָאִים קָמִי מְלָכָא וְצָרִיךְ לְכַסּוֹת רֵאשׁוֹ

בטלית כמי שעומד לפני המלך. וּבְעֵי לְמַכְסִיָּה (לְמַכְסִיָּא) (ס"א לְאַסְתְּמָא)

עֵינָיו, בְּגִין דְּלֹא יִסְתַּכַּל בְּשִׁכְיִנְתָּא וְצָרִיךְ לְסַגּוֹר אֶת עֵינָיו כְּדֵי שֶׁלֹּא

יסתכל בשכינה הנצבת לנגדו. וּבְסַפְרָא דְרַב הַמְּנוּנָא סָבָא אָמַר,

מֵאֵן דְּדַפְקָח עֵינָיו בְּשַׁעֲתָא דְצְלוֹתָא, אִו דְּלֹא מֵאִיךְ

עֵינָיו בְּאַרְעָא וּבְסַפְרוֹ שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא סָבָא כְּתוּב כִּי מִי שְׁפוֹתַח אֶת עֵינָיו בְּשַׁעֲתַת

התפילה או שאינו משפיל עיניו לקרקע[1], אֶקְדִים עֲלֶיהָ מְלֵאךְ הַמּוֹת,

אור הרשב"י

מֵאֵן דַּפְקָח עֵינָיו אִו דְּלֹא מֵאִיךְ עֵינָיו בְּאַרְעָא מִשְׁמַע הִרְצָה יַעֲשֶׂה אִו זֶה אִו זֶה. וְהַשַּׁח עֵינָיִם לְרֵאוֹת בְּסַפֵּר כְּמֵאֵן דְּמֵאִיךְ עֵינָיו בְּאַרְעָא דְמִי, וְכֵן כְּתַב בְּסַפֵּר תּוֹצְאוֹת חַיִּים שְׁאֵם הוּא מִתְּפַלֵּל מִתּוֹךְ הַסַּפֵּר אִין בּוּזָה חֲשַׁשׁ, כִּיּוֹן שְׁהוּא שַׁח עֵינָיִם לְרֵאוֹת בְּסַפֵּר, וְכֵן כְּתַב בְּסַפֵּר מִטָּה מִשֶּׁה ז"ל וְהֵבִיא דְּבִרְיָהּ הַשְּׁלָמִי צְבוּר שֵׁם וְשַׁעֲרֵי תְּשׁוּבָה אִו א', וְכֵן פִּירֵשׁ

[1] יש מהמפרשים שביארו שצריך גם לסגור עיניו וגם להשפילם לקרקע אבל מרן החיד"א כתב (מחזיק ברכה סימן צ"ה אות ג) שאם מתפלל בסידור ושח עינים לראות בספר אין צריך לעצום את עיניו ע"ש. ובכף החיים (אות י) סיע דבריו מהזהר ומשמע שהבין שצריך או לסגור את העינים או להשפילם בקרקע ז"ל כה"ח: וכן משמע מלשון הזהר שכתב

וְכֵן תִּיפּוּק נַפְשִׁיָהּ, לָא יִסְתַּכַּל בְּנִהְיֵרוּ דְשְׂכִינְתָּא, וְלָא
 יָמוּת בְּנִשְׁיָקָהּ מְקַדִּים עֲלֵיו מֵלֹאךְ הַמוּוֹת וְכַאֲשֶׁר תִּצַּא נַפְשׁוֹ לֹא יִזְכֶּה לְהִסְתַּכַּל
 בְּאוּר הַשְּׂכִינָה וְלֹא יָמוּת בְּנִשְׁיָקָהּ. מֵאַן דְּמִזְלִיל בְּשְׂכִינְתָּא מִתְזַלְזַל
 הוּא בְּהָהוּא שַׁעְתָּא דְאַצְטְרִיךְ בֵּיהּ מִי שְׂמֻזְזֵל בְּשְׂכִינָה וּפּוֹתַח עֵינָיו
 בְּשַׁעַת הַתְּפִילָה כְּשֶׁהַשְּׂכִינָה כְּנִגְדּוֹ נַעֲשֶׂה הוּא מְזַלְזֵל בְּאוֹתָהּ הַשַּׁעָה שֶׁהוּא צָרִיךְ לָהּ הֵינּוּ
 בְּשַׁעַת יְצִיאַת הַנֶּשְׁמָה, הֲרָא הוּא דְכֻתִּיב זֶהוּ שְׂכָתוּב, (שְׂמוּאֵל א ב) כִּי
 מִכְּבָדִי אֶכְבֵּד וּבְזִי יִקְלוּ. וּמִי הֵם בּוֹזֵי הָאִי מֵאַן דְּאַסְתַּכַּל
 בְּשְׂכִינְתָּא, בְּשַׁעְתָּא דְאִיהוּ מְצַלִּי זֶהוּ הַמְּסַתַּכַּל בְּשְׂכִינָה בְּשַׁעָה שֶׁהוּא
 מִתְּפַלֵּל.

המתפלל ודאי שהשכינה כנגדו

וְהִיךְ יָכִיל לְאַסְתַּכַּלָּא בְּשְׂכִינְתָּא וְאִם תִּשְׁאַל אִיךְ יָכוֹל הָאָדָם
 לְהִסְתַּכַּל בְּשְׂכִינָה. אֵלָּא לִינְדַע דְּוַדַּאי שְׂכִינְתָּא קַיָּמָא
 קַמֵּיהּ, עַל הָאָדָם לְדַעַת שְׂכָאֲשֶׁר הוּא מִתְּפַלֵּל וַדַּאי שֶׁהַשְּׂכִינָה כְּנִגְדּוֹ וְכִמוֹ שְׂכָתוּב שְׂפָכִי
 כְּמִים לִיבֵךְ נוֹכַח פְּנֵי ה' . הֲרָא הוּא דְכֻתִּיב זֶהוּ שְׂכָתוּב (ישעיה לח) וַיִּסַּב
 חֲזִיקִיהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר, דִּתְמָן שְׂאֵרֵי שְׂכִינְתָּא כִּי כְּנִגְדּוֹ פְּנֵיו

אור הרשב"י

דצריך להתפלל כל הג' תפילות בעינים
 סגורות הוא לחומרא בעלמא, ולמי שיוכל
 לכוין בעינים סגורות יותר מן תוך הספר,
 עכ"ל הכה"ח.

הנוה שלום באות ב' דברי הוזהר הקדוש,
 וכתב ודלא כהמאמר מרדכי אות ב' שכתב
 דהוזהר הקדוש חולק על תלמוד שלנו יעו"ש.
 וכתבו האחרונים דיותר טוב להתפלל מתוך
 הספר מעינים סגורות, ומה שכתב האר"י ז"ל

הלימוד היומני